

ligemed den størst mulige Frihed og med Udnyttelse af de eksisterende lokale Byggemyndigheder, vil Administrationen svulme op til et urimeligt Omfang og Vilkaarlighederne blive utallige, ligesom Mindretallet mener, at alene generelle Regler kan sikre de mindre næringsdrivende en rimelig Placering.“

Et andet Mindretal inden for Flertallet (Kristen Amby, Aksel Møller og Weikop) udtaler i Betænkningen:

„Mindretallet erkender, at saaledes som den øjeblikkelige valutamæssige Situation er for vort Land, vil en *Afskaffelse af denne Lovgivning for Tiden ikke kunne gennemføres*. Det har derfor set det som sin Opgave at medvirke til, at Loven underkastedes en omfattende Revision, saaledes at Bemyndigelserne begrænsedes saa stærkt som muligt.

Det har lagt Vægt paa, at de under Indtryk af selve Krigstilstanden indføjede Bestemmelser i Loven udgik eller mildnedes. Dette er bl. a. sket ved Ophævelsen af den gældende Lovs 4. Kapitel og ved Ændringsforslag Nr. 1, Pkt. 5 og 6, der begrænser Ministerens Bemyndigelse til at forbyde Salg til Udlandet af endnu ikke indførte Varer og til under særlige Omstændigheder at ekspropriere visse Varer.

Dernæst har Mindretallet arbejdet for, at der ved Lovens Administration ikke bevaredes en Følelse af Retsløshed i Forhold til Statsmagten blandt de Borgere, i hvis Erhverv Loven paa saa afgørende Maade griber ind. Mindretallet ser et Fremskridt paa dette Omraade i, at *Ankenævnet faar en ny Afdeling, der paa fuldt betryggende Vis og igennem endelige Kendelser kan dømme Administrationen og mulige Klagere imellem i saadanne Tilfælde, hvor der iværksættes Foranstaltninger af særlig Karakter over for en næringsdrivende*.

Mindretallet lægger i denne Forbindelse Vægt paa, at Ministeren i Betænkningen har givet Tilsagn om i et vist Omfang i Nævnets Forretningsorden at gennemføre *Offentlighedsprincippet*.

De Retsregler, hvorpaa Nævnet i første Række skal støtte sine Kendelser, søges tilvejebragt dels ved Formaaalsparagraffen og dels ved Bestemmelsen i Ændringsforslag Nr. 1, Pkt. 10, der paalægger Ministeren i videst muligt Omfang at administrere Loven ved offentliggjorte, generelle Regler, og endelig — hvad der under hele Lovforslagets Behandling har været af afgørende Betydning for Mindretallet — ved Ændringsforslaget under Nr. 1, Pkt. 16, Stk. 2, der under visse Betingelser paalægger Ministeren at søge særlig Lovhjemmel for paatænkte Foranstaltninger af vidtrækkende Betydning.

Mindretallet havde ønsket, at Ordene „nødvendige Varer“ blev nærmere bestemt, idet det maa hævde, at Administrationen af den gældende Lov og dens Forgængere har fortol-